

права, які тісно пов'язані з транснаціональною комерційною діяльністю приватних осіб у Європі). [1].

В Україні поширена думка про значну роль законодавства в євроінтеграційних просуваннях України, виконанні передумов євроінтеграції. Зокрема, зазначається, що «інтеграція до ЄС об'єктивно вимагає від України енергійних кроків із впровадження ефективно діючих демократичних процедур, динамічного розвитку інститутів громадянського суспільства, зміцнення гарантій свободи особистості і свободи слова. Для досягнення цієї мети необхідно забезпечувати стабільність законодавства України, ефективність та прогнозованість його впровадження, наближати його до законодавства ЄС».

Погоджуючись з істотною роллю законодавства, слід відзначити й роль таких чинників, як правова свідомість та правова культура (необхідність підвищення їх рівня також, так би мовити, їх зближення з «європейськими»). Адже підготовка законодавства, його схвалення і, понад усе, реалізація не відбуваються самі собою.

Список використаних джерел:

1. Європейська інтеграція : навчальний посіб. для студентів ВНЗ // МОН України. Волинський національний університет ім. Лесі Українки. - Луцьк: ВНУ ім. Лесі Українки, 2011 р. - 759с.
2. Ляшенко (Вовк) В.М. Європейське право як феномен духовно-практичного освоєння світу: Авторефер. дис. канд. філософ. наук / Національна академія внутрішніх справ. - К., 1999 р. - с. 1.
3. Рекомендації за підсумками парламентських слухань з питань реалізації державної політики інтеграції України до ЄС, затверджені Постановою Верховної Ради від 17.01.2002 № 2999.
4. Копійка В.В. Європейський Союз: досвід розширення і Україна. - К., 2005.
5. Дет. до адаптації законодавства України до законодавства ЄС [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://eas.europa.eu/ukraine/documents/virtual_library/0100_psa_uk.p
6. Берман Дж. Гарольд. Западная концепция права. - 2-е изд. - М., 1998.
7. Шемшученко Ю.С. Європейське право // Юридична енциклопедія. - К., 1999. Т.2. - с. 398.
8. Ковлер А.И. Антропология права. - М., 2002. - с. 274.
9. Дейвис Керен. Право ЕС. / Пер. со 2-го англ. - К, 2005. - с. 173-174.
10. Кернз Волпер. Вступ до Європейського Союзу. - К., 2002. - с. 126.
11. Філософії права: проблеми та підходи: Навч. посіб. / За заг. Ред. П. М. Рабіновича. Л., 2005. - с.25-26.

РЕЛІГІЙНА ПРАВОСВІДОМІСТЬ ПЕРІОДУ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ ТА СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Вдовенко С.М.,

старший лаборант кафедри філософії права та юридичної логіки Національної академії внутрішніх справ

Сучасні наукові дослідження дають можливість стверджувати, що релігійна свідомість населення сучасної України суттєво відрізняється від релігійної свідомості, яка була притаманна Українському суспільству за часів СССР

Релігія була й залишається сьогодні важливим чинником у розвитку будь-якої цивілізації. Її місце в житті того чи іншого суспільства визначається різними обставинами: рівнем розвитку суспільства, свідомістю, культури, традиціями, впливом суміжних соціально-політичних утворень.

Але це закон толі визначає положення релігійних організацій і права віруючих в країні. Рівні скоріше відіграв формально-декоративну функцію. У сфері легально-нелегальних відносин духовній сфері домінували установки Комуністичної партії на подолання релігії як гальми суспільного розвитку. А

вони були визначаючими, бо ж Конституція закріплювала керівну роль КПРС в країні.

Останню крапку в відносинах між державою і церквою поставила постановою "Про релігійні об'єднання" прийнята РПРК РРФСР 8 квітня 1979н і підтверджена зміною 4-ї статті Конституції РРФСР у травні 1929 р. Згідно з нею:

ліяльність церков обмежується задоволенням лише культових потреб віруючих всередині молитовних будиноків:

святини, храми та інші місця поклоніння могли діяти лише в культових спорудах та поминальних вілках:

місіонерство й релігійна пропаганда заборонялися:

проповідь за межами церкви і залучення до громади осіб інших сповідань, або з метою випа невіруючих визнавалися кримінальним злочином:

заборонялася матеріальна допомога одновірцям, створення громадських кас, кооперативів, виробничих артілей та комун:

не допускалися ліяльність біблійних, літературних, дитячих, юнацьких, жіночих та інших товариств, гуртків, груп.

Отже, відносини між церквою та державою періоду УРСР мали доволі жорстко регламентований характер та суттєві обмеження щодо діяльності.

Релігійне відродження в Україні почалося з моменту проголошення її незалежності. Прийнятий ще в 1991 році Верховною Радою України Закон "Про свободу совісті і релігійні організації" виявився одним із найдемократичніших у світі, так як він визначав широкий можливості для релігійних організацій вільно впроваджувати свої ідеї у суспільстві. За цієї умови в країні дуже швидко зростає релігійна мережа.

На сьогоднішній день в нашій країні ще існують проблеми пов'язані з функціонуванням та діяльністю деяких релігійних організацій, але вихід із нинішньої складної ситуації в церковно-релігійному житті і державно-церковних відносинах є і він пролягає не лише через демократизацію існуючого Закону про свободу совісті, а й через формування в Україні національної громадянської релігії як особливого надцерковного ідеологічного утворення. Ставлячи на перше місце національний інтерес, вона бачитиме своє покликання в орієнтації всіх громадян країни на сприйняття авторитету своєї держави як святині. Світоглядним ядром громадянської релігії могла б бути віра у Вищу Силу-Абсолют і в особливу місію України у світі. Громадянська релігія повністю корелюється з основами того громадянського суспільства, яке утверджується в демократичній Україні.

РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ РОМАНІСТИКИ У XIX СТОЛІТТІ

Троїцька А.І.,

здобувач кафедри філософії права та юридичної логіки Національної академії внутрішніх справ.

Науковий керівник: доктор юридичних наук, доцент, заступник начальника навчально-наукового інституту заочного та дистанційного навчання з питань координації роботи регіональних відділень Національної академії внутрішніх справ *Вовк В.М.*

Друга половина XIX століття ознаменувалася посиленням інтересу до проблем римського права. Однією із причин цього інтересу був інтенсивний розвиток норм російського приватного права. У цей період спостерігається збільшення публікацій з римського права (як правило це посібники і підручники, багато з яких в подальшому витримали не одне перевидання). Особлива увага у цих виданнях приділялася пандектному праву, з явною